

LBRIS

We know
books

Angelina
POPOVICI

**DUPĂ
ACEL STÂLP**

EDITURA
PRUTA

mama –
bobul de mărgăritar

Cuprins

PREMIUL ÎNTÂI	3
pătrat de fier	4
rugby	5
după acel stâlp	6
privesc fix cu ambii odată	7
văzând	8
chicotind	9
așteptați-mă	10
teatru	11
discuția cu prietena Raia	12
un joc	13
bine că nu	14
verde	15
pătratul	16
gust de usturoi	17
de-a v-ați ascunselea	18
șoc termic	19
printre degete	20
în tăcere	21
pantoful Cenușăresei	22
linia trăsnet	23
ca niște aburi	24
frunză nimerită între lăcuste	25
o ascuțitoare	26
nu poate fi amânat	27
de vină	28
bucuria	29
nevoia tăcerii	30
o foaie albă curată	31
rugăciunea ca un sărut	32
îmi ofer un loc	33
O CRUCE PENTRU DOUĂ	35

mi-am recunoscut îndată imaginea:
într-un **pătrat de fier**
cu pereții groși –
piciorul drept
și restul corpului
tot din bronz
încolăcit
strivit în jurul unui punct
fragmente aproape țâșnind în părți
eram acolo unde și sunt –
pe „patul lui Procust”
numele autorului nici măcar nu era afișat
mulți din vizitatorii muzeului
se opreau în fața-i îndelung:
poate m-au identificat
poate mă admirau
că mai rezist
P.S. după cum am și bănuțit
premiul întâi

lupta rămâne în mare parte invizibilă
ca la una din întrunirile recente la rugby
dîn trei eseuri nu s-a văzut clar niciunul
având nevoie de arbitraj video
pocnătură după pocnătură
strigăte înăbușite
niciun firișor de fum
nicio încordare de mușchi la exterior
gândurile joacă la nesfârșit **rugby**
între două văi silviene

în poza din „Antologia poeziei contemporane”
printre poeți renumiți
eram și eu

am recunoscut îndată atmosfera boemă
cu muzica unor fraze
iz de cărți tipărite
și șoaptele unora pe care îi crezi
aproape zei
după ce ți-au ghicit gândurile
și le-au tipărit în nuvele

eram și eu
acolo
după acel stâlp al librăriei
știi precis că eram

privesc pe noul meu geam:
spre stânga – din ferestrele unui spital
ca niște sperietori
siluetele hipostenice ale bolnavilor de ftizie
tușind aplecați peste balustrade
pe fundal de cearșafuri surii
ce atârnă fâlfâite de vânt
doar uneori monotonia aceasta
fiind întreruptă de apariția vreunuia în halat alb
ieșit în balcon să fumeze
spre dreapta –
castelele unor bogați
cu acoperișuri țuguiate roșii
înconjurate de rânduri drepte
de pomi roditori
de ghivece mari cu flori exotice

nu pot privi închizând un ochi sau altul
privesc fix cu ambii odată

tresar
văzându-l
pe cel din închisoare
pe băbuța ce vinde flori lângă
supermarket
pe un cerșetor
pe un îmbuibat
mă lovesc cap în cap cu ei
la fiecare pas
mă-nspăimânt
și râd

unul și-a instalat
pe geamul mașinii
un semn al exclamării
mulți șoferi
nu știi ce înseamnă asta
probabil e un ins zelos
al bucuriei sale
iuha și iuha-ha
semnul „!”
drept între emisferele cerebrale
și o iei bucuros prin trafic
chicotind

una dintre poetele mele dragi Alda Merini
a revenit la scris după 12 ani de întrerupere
și tratamente prin spitale de psihiatrie
fiind apreciată cu prestigioase premii

în tăcerea ca o închisoare ca un ospiciu
în care m-am zăvorât de bunăvoie
încă nu am ajuns la sorocul de 12 ani
așteptați-mă

gravidă de-o frică
ce tot crește în carnea mea
și se alimentează din unele amintiri
cu niște E-uri în ficat
ce depășesc capacitatea lui de detoxificare
cu o înnegurare a privirii
de la procesele degenerative
în haină de ultima modă
complimente din stânga și din dreapta
iar câte unul mă întreabă
dacă am fost sau nu
în stagiunea asta la **teatru**